

[Boligministeren.]

get var repræsentanter for ministerier, kommuner, de almennyttige boligselskaber og for ungdommens og de uddannelsessøgendes organisationer. Udvalgets opgave var at klarlægge og vurdere boligforholdene for unge under uddannelse i sammenhæng med boligforholdene for andre unge og derunder, om der knytter sig særlige problemer af økonomisk og social art til sikring af rimelige boligforhold for ungdommen. Udvalget skulle endvidere fremkomme med forslag til sikring af hensigtsmæssige driftsøkonomiske, organisatoriske og administrative forhold i bestående boliger for unge under uddannelse, herunder navnlig kollegier, og i fremtidigt boligbyggeri med hovedvægten lagt på boliger i det almennyttige byggeri.

Ungdomsboligudvalget afgav sin betænkning – »Boliger for unge« – den 21. oktober 1976. Det nu fremsatte lovforslag bygger dels på de tidligere lovforslag, dels på indstillinger fra vekslende flertal i udvalget.

Med udgangspunkt i de tidligere lovforslag foreslås det fortsat, at boliger for unge under uddannelse så vidt muligt indpasses som enkeltværelser i det almennyttige byggeri og i princippet finansieres efter samme regler. Disse principper, som der hidtil har været flertal for i folketingets boligudvalg, har også et flertal i ungdomsboligudvalget tilsluttet sig. Herudover er der – ligeledes efter indstilling fra ungdomsboligudvalget – i lovforslaget optaget bestemmelser om beboerindskudslån også til enkeltværelser i det almennyttige byggeri.

I forhold til det tidligere lovforslag er der på grundlag af udvalgsbetænkningen skabt mulighed for en udvidelse af det klientel, der bør have adgang til de særligt støttede enkeltværelser i det almennyttige boligbyggeri. Det kan således bestemmes, at også andre unge end uddannelsessøgende – og der tænkes her på unge med særlige økonomiske og sociale problemer – kan få fortrinsret til disse værelser. Men udgangspunktet er stadig, at værelserne skal opføres for og forbeholdes unge under uddannelse.

Som nævnt er de tidligere lovforslags finansieringsprincip for boligerne opretholdt i det her fremsatte lovforslag. Dette indebærer en støtte fra det offentlige på 26 pct. af boligernes anskaffelsessum, fordelt med 20 pct. på staten og 6 pct. på kommunen. I det tidligere lovfor-

slag var fordelingen henholdsvis 21 pct. på staten og 5 pct. på kommunen. Ændringen er foretaget som konsekvens af det lovforslag om ændring af lov om boligbyggeri, der blev vedtaget ved 3. behandling den 25. marts 1977.

Ifølge lovforslaget udlåner hovedstadsrådet i hovedstadsområdet til kommunen halvdelen af de 6 pct. Denne ordning svarer til finansieringen af det almennyttige byggeri i øvrigt.

Det tidligere lovforslag indeholdt tillige en bestemmelse, hvorefter amtsrådet uden for hovedstadsområdet dækkede halvdelen af kommunernes udlån.

Da amtsrådene ikke i øvrigt deltager i finansieringen af boligbyggeri, har Amtsrådsforeningen henstillet, at bestemmelsen udgår. Ordningen vil efter foreningens opfattelse medføre en uhenigtsmæssig belastning af amtsrådenes administration. Bestemmelsen er derfor ikke medtaget i dette lovforslag.

Lovforslaget indeholder på grundlag af flertalsindstillinger i ungdomsboligudvalgets betænkning en række ændringer af de organisatoriske og administrative forhold i de statsstøttede kollegier. Hovedprincippet er, at tilsynet med kollegierne lægges ud til kommunerne, og at kommunerne og andre generelt inddrages i selve ledelsen af kollegierne.

Disse ændringer må ses i sammenhæng med den decentralisering, der i de senere år er sket også på andre områder, hvor det hidtil har påhvilet staten at føre tilsyn og at administrere de pågældende regler. Et kommunalt tilsyn med kollegierne kan indpasses i det tilsyn, kommunerne i forvejen fører med de lidt ældre kollegier og med sociale og kulturelle institutioner. Tilsynet vil blive lettere ved kommunernes deltagelse i kollegiernes ledelse.

De ændrede principper har endvidere baggrund i ønsket om at bringe alsidighed og medbestemmelse ind i ledelsen af kollegierne. De senere års erfaringer har således vist, at der kan opstå situationer, hvor de nuværende kollegiebestyrelser i navnlig de nyere, meget store kollegier ikke har formået at træffe de nødvendige beslutninger til en sikring af kollegiernes økonomi og forsvarlige ledelse.

Ønsket om alsidighed har også ført til, at uddannelsesinstitutionerne og en bredere ungdomsrepræsentation kommer ind i kollegiebestyrelserne. Dette indebærer ikke, at kollegierne i dag skal åbnes for andre end uddannelsessøgende, men man bør efter min opfattelse herigennem åbne vejen for en bredere politik